



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Et Conventvi Corbeiensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

tam Abbatis quam Corbeiensis conventus procuracionem habebant, sicut nobis constitit per publicum instrumentum, vice nostra obedientiam reciperent manualement, facta renuntiatione consuetudinis antedictae. Qui tam in consuetudinis ipsius renuntiatione quam in obedientia exhibenda nostrum adimplentes mandatum, litteras super hoc suis signatas sigillis apud nos dimittere procurarunt. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus quod factum est per nuntios antedictos ratum habentes, de cetero huiusmodi pravam consuetudinem nullatenus observetis. Datum Laterani v. Nonas Maij, anno undecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
Corbeiensis.

Epist. 74.
Conceduntur
eis quaedam
privilegia.

Quanto Corbeiensis Ecclesiam nobis & Ecclesiae Romanae devotorem sumus experti, tanto rationabiles petitiones pertinentes ad ipsam inducimur specialius exaudire. Cum ergo monasterium vestrum ab omni iurisdictione cuiuslibet Episcopi praeterquam summi Pontificis sit exemptum, praesentium vobis auctoritate concedimus ut ordines monachorum vestrorum & consecrationes altarium seu basilicarum quae fuerint infra eiusdem monasterij ambitum constituta, necnon chrisma & oleum sanctum, ac cetera Ecclesiae sacramenta recipere vobis liceat a quocunque catholico Episcopo malueritis gratiam apostolicae sedis habente. Nulli ergo &c. nostrae concessionis &c. Si quis autem &c. Datum Laterani 11. Kal. Maij, anno undecimo.

CORBEIENSI ABBATI.

Epist. 75.
De eadem re.

Quanto Corbeiensis Ecclesiam &c. ut in alia usque exaudire. Quapropter devotioni tuae praesentium auctoritate concedimus ut officiales monasterij tui, qui fratrum praebendam contra iustitiam detinuerint, canonica tibi liceat districtione compellere ad iustitiam, sicut debent, super hoc sub tuo examine faciendam, districtius inhibentes ne praedicti officiales per laicalis sententiae iniustitiam in usus suos stipendia monachis deputata convertere quavis temeritate praesumant. Nulli ergo &c. nostrae concessionis & inhibitionis &c. Si quis autem &c. Datum ut in alia.



P A T R I A R C H A E
Constantinopolitano.

Contra pessimam pestem adversus universalem Ecclesiam Constantinopoli nuper exortam tanto severius nos oportet apostolicam exercere censuram quanto perniciosius inveterata corrumpet & altius cresceret radicata. Non igitur in tui derogationem honoris, quem, quantum cum Deo possumus, illaesus cupimus conservare, sed in destructionem pestis ipsius, quam diligenti studio intendimus abolere, ad ea quae subscripta sunt nos cum debita noveris processisse caute. Sane cum olim tua nobis fuisset electio praesentata, nos sollicitè attendentes quod ab iis attentata fuerat qui jus non habuerant eligendi, utpote quia nulli tunc temporis in Canonicos sanctae Sophiae canonice fuerant instituti, eam de consilio fratrum nostrorum in publico consistorio publice duximus irritandam, immo verius irritam denuntiavimus extitisse. Postmodum verò de gremio sedis apostolicae Constantinopolitanae volentes Ecclesiae providere, cum Subdiaconus noster esses, nec peccasses in electione priori, tamquam qui fueras inscius & absens electus, si tamen talis nominatio electio possit dici, te ad eandem Ecclesiam eligentes, cuius provisio tunc ad nos tantummodo pertinebat, in Diaconum primò, ac postmodum in Presbyterum ordinare curavimus, & tandem ministerio nostro in Episcopum consecratum honore pallei decorare. Licet autem sic ordinatus, consecratus, & palleatus a nobis Constantinopolim accessisses super toto processu negotij nostras litteras tecum ferens, per quas mandabatur universo clero apud Constantinopolim constituto ut exhiberent tibi obedientiam tam debitam quam devotam, clerici tamen de parte peregrinorum id facere recusarunt, firmiter asserentes quod a nobis haec omnia per suppressionem extorferas veritatis. Cumque tam per te quam per dilectum filium nostrum Petrum tituli sancti Marcelli Presbyterum Cardinalem tunc apostolicae sedis Legatum ipsos ad exhibendum tibi obedientiam monuisses, ipsi, ne ad id aliquatenus cogentur, ad sedem apostolicam appellarunt; quorum appellationi et si praedictus detulerit Cardinalis, non tam propter formam canonicam quam quia primò interponebatur in Ecclesia Constantinopolitana, quae nuper fuerat ad de-

Epist. 76.
Redarguitur
de multis excessibus.

Vide gesta 1b.
noc. III. cap.
96. & 98.